

'Delta': el «sí, però no», de 3Cat

JORDI PORTA
@JordiPorta_PeriodistaEbrenc

Opinió

Un niu de contradiccions que aquest cop ha afectat l'Ebre, i que exemplifica el recel informatiu freqüent del que succeeix a les comarques secundàries. Excelsos en audiència i qualitat professional, però suspesos quan el territori els necessita

«**P**er nosaltres les Terres de l'Ebre són importants. (La sèrie) acostava a l'espectador històries properes amb el seu dialecte», pronunciava el director de TV3, Sigfrid Gras, minuts més tard de les 19h del passat dilluns 7 de juliol des de l'auditori Sixto Mir de La Ràpita, mentre es presentava la sèrie 'Delta', produïda per 3Cat, en què col·laboren les productores Veranda i Suica i participen À Punt i l'Institut Català de les Empreses Culturals. Cinc hores més tard els Bombers confinaven Tivenys, Xerta i Aldover. Aquella mateixa nit la única empresa periodística pública del país va decidir dormir en lloc d'informar la ciutadania de la tragèdia que el Baix Ebre estava vivint. Més enllà d'aquesta declaració casuística i que va precedir un exemple més que, tot i l'afany de territori que sovint demostren, certes terres del país (i les de l'Ebre no són les úniques) continuen restant en segon pla, cal objectar-hi tres característiques que expliquen el rerefons ideològic i empresarial de 'Delta'. Al text promocional esmenten que és «una de les grans apostes de l'estiu», frase que no concorda amb la segmentació que li han aplicat: consta de sis capítols de 45 minuts. Fins aquí tot bé, però...

Si són sis capítols i és «una gran aposta estival», per què l'esbandiu en tres setmanes (emetent-ne dos capítols per setmana, sabent que el nombre de televidents a la segona franja nocturna (a partir de les 23h) és molt més inferior que a la del 'prime time' (la de 22-23h)? Altrament dit, perquè no li doneu formalment el protagonisme que li atorgueu verbalment, allargant-la sis dilluns d'estiu? A les xarxes socials, 'Delta' ha protagonitzat 12 vídeos d'Instagram, una xifra, de nou, insuficient, tenint en compte com Gras en qualifica la importància. No obstant això, ja que el protagonisme real no l'ha atorgat, com veiem, 3Cat, l'audiència sí que ha reconegut la sèrie. 526.000, 321.000 i 153.000 telespectadors d'audiència acumulada (nombre d'espectadors que l'han vist almenys 5 segons en

Dos dels protagonistes de la sèrie a uns dels paratges del delta de l'Ebre. FOTO: 'DELTA', 3CAT

«A la sèrie apareixen el propietari de l'illa de Buda o membres de la Taula de Consens i dels Regants, cosa que atribueix un realisme inherent remarcable»

algun moment) que ha tingut els tres dilluns, respectivament. Sí, ha caigut en picat (-9% de 'share' de distància entre la primera i la tercera setmana), però no és rar, ja que si el primer dia només en mires un capítol perquè el segon s'acaba a les 00h, oi que el dilluns vinent no veuràs el tercer?

A la plataforma 3Cat, de fet, és la segona emissió més vista del juliol, només rere la ficció de sobre-aula 'Com si fos ahir'. L'audiència, doncs, ha respost. Ara bé, no tot és criticable. Si bé la frase desafortunada de Gras hores abans d'una demostració d'ignorància informativa nova a les comarques descentralitzades va generar paraules menyspreables (fet raonable) per part de la ciutadania d'aquí baix cap a 3Cat, cal venerar un exercici nou de servei públic: visibilitzar una realitat que cau pel seu propi pes. El Delta s'està morint per culpa de la crisi climàtica. Ara ho lamentem, i d'aquí 50 anys El Poblenou del Delta ho plorarà, perquè els seus carrers seran la seu ebrenc de Venècia, tal com preveia la revista 'Descobrir' fa un mes. La salut pírrica d'una de les llars principals

d'Europa per milers d'aus en perill d'extinció l'han reflectit amb recursos humans propis: hi apareixen el propietari de l'illa de Buda, membres de la Taula de Consens i dels Regants, cosa que atribueix un realisme inherent remarcable. Moltes gràcies. És així.

I sobre aquesta referència es desenvolupa l'argument del 'thriller'. Altre cop, però, el context productiu no és l'adequat. Dels nou intèrprets principals només dos són ebrencs: Carol Rovira, de Camarles, i Carles Roig, d'Ulldecona. Sí, com diu Gras, «acosta històries properes», en aquest cas la salut fatídica del Delta, però s'erra a l'afirmar que es fa «amb el seu dialecte». Amb tot, 'Delta' ha sigut una engruna més que ha donat vida televisiva a la realitat fatal de la zona, però ha mancat de contextos ideològics, empresarials i directius que han demostrat, de nou, que l'Ebre s'ha de quedar amb engrunes, i que, fins a dia d'avui, no pot endur-se la barra de pa sencera de 3Cat. Ni a l'estiu, en temporada televisiva baixa. Ara bé, des del meu parer, continuarà sent «la meua».